

WayScience

1st International Scientific
and Practical Internet Conference

«Progressive Opportunities and
Solutions of Advanced Society»
ISBN 978-617-8293-17-8

Editorial board of International Electronic Scientific and Practical Journal «WayScience»
(ISSN 2664-4819 (Online))

The editorial board of the Journal is not responsible for the content of the papers and may not share the author's opinion.

**Progressive Opportunities and Solutions of Advanced Society:
Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Internet
Conference, November 16-17, 2023. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine,
181 p.**

ISBN 978-617-8293-17-8

1st International Scientific and Practical Internet Conference "Progressive Opportunities and Solutions of Advanced Society" devoted to research and discussion in various aspects of modern world development.

Topics cover all sections of the International Electronic Scientific and Practical Journal "WayScience", namely:

- public administration sciences;
- philosophical sciences;
- economic sciences;
- historical sciences;
- legal sciences;
- agricultural sciences;
- geographic sciences;
- pedagogical sciences;
- psychological sciences;
- sociological sciences;
- political sciences;
- philological sciences;
- technical sciences;
- medical sciences;
- chemical sciences;
- biological sciences;
- physical and mathematical sciences;
- other professional sciences.

Dnipro, Ukraine – 2023

РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ВЧИТЕЛЯ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ

Сафарян Світлана Іванівна

кандидат педагогічних наук, доцент

доцент кафедри мовно-літературної освіти

Інституту післядипломної освіти

Київського університету імені Бориса Грінченка

ORSID: 000-0001-81-42-8321

099-038-65-64, s.lana@ukr.net

Сучасне суспільство нині орієнтує вітчизняну систему освіти на формування творчих особистостей з добре розвинутими здібностями та уміннями, які є здатними до прийняття нестандартних рішень, до креативного вирішення життєво важливих і професійних завдань. Підготувати таку особистість зможе тільки той вчитель, який сам вирізняється високим рівнем креативності та має значний творчий потенціал. Сучасний педагог обов'язково має бути творчою особистістю і відповідно на творчих засадах має організовувати педагогічну взаємодію з учнями. Педагогічна професія є творчою за своєю сутністю, оскільки в основу її покладено процес творення особистістю вчителя підростаючої особистості дитини. Іншими словами, ми можемо і самого вчителя, і його професійну діяльність розглядати як певний творчий продукт. За відомим же висловлюванням видатного філософа Гегеля: «тільки ті мистецькі твори, в яких і зміст, і форма тотожні, є істинними творами мистецтва» [3, с.126]. Гегель був переконаний, що зміст і форма будь-якого твору мистецтва чи мистецької діяльності (а ми педагогічну практику розглядаємо саме як творчу діяльність на рівні мистецтва) завжди перебувають у діалектичній залежності. Розділити їх можливо лише в теорії, де форма є виявленим змістом.

Таким чином, і діяльність вчителя, і його особистість варто досліджувати та удосконалювати теж у діалектичній єдності форми та змісту. Зокрема, у системі післядипломної освіти потрібно допомагати вчителю усвідомлювати їхню взаємозалежність, неподільність у становленні власного педагогічного професіоналізму, вчити його однаковою мірою працювати над їхнім удосконаленням.

Тому метою нашого дослідження є з'ясування понять «зміст» та «форма» творчої педагогічної діяльності (і відповідно творчої особистості самого вчителя) та окреслення шляхів їхнього удосконалення під час навчання у післядипломний період.

На нашу думку, змістом творчої педагогічної діяльності вчителя можна вважати його професійну компетентність, над розвитком якої і працюють викладачі у післядипломному навчанні. Проте, підвищуючи кваліфікацію педагога, у післядипломний період варто звертати увагу і на іншу складову його творчої діяльності – форму, за допомогою якої цей зміст передається. Ми вважаємо, що форма творчої педагогічної діяльності представлена у педагогічній техніці вчителя. Схематично це можна представити таким чином:

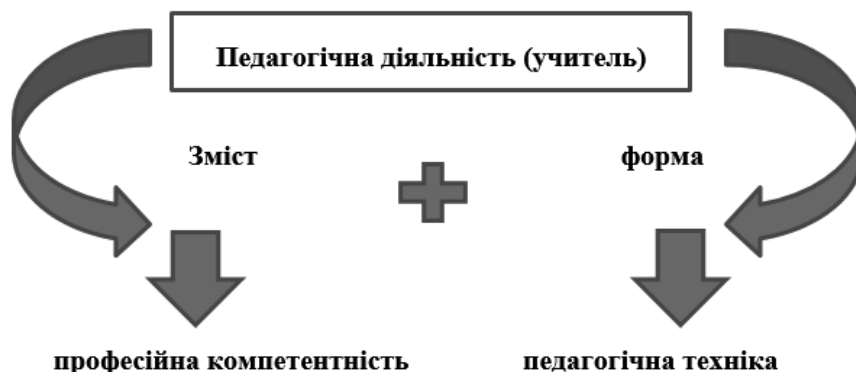

Рис. 1. Зміст і форма творчої педагогічної діяльності

Отже, на нашу думку, зміст складає професійна компетентність вчителя, яку у сучасних наукових дослідженнях визначають по-різному. Загалом, до аналізу проблем професіоналізму та професійної компетенції педагога зверталось багато вітчизняних та зарубіжних вчених. Зокрема, цією проблемою займалися У. Бланк, Д. Брітелл, С. Будаков, І. Зязюн, Р. Квасниця, В. Ландшеєр, П. Мерсер, В. Огнев'юк, М. Робінсон, С. Сисоєва, В. Синенко, Л. Хоружа, О. Шиян тощо. Професійну компетентність вчителя визначають у зарубіжних дослідженнях як певне «поглиблене знання», «стан адекватності завдання, що виконується», «здібності до активної діяльності». У вітчизняній довідковій літературі професійну компетентність педагога розуміють як майстерне володіння вчителем необхідною кількістю сформованих знань, набутих умінь та навичок, які у сумі характеризують його педагогічну діяльність, майстерність педагогічного спілкування і саму особистість вчителя як носія та виразника певних цінностей, ідеалів та педагогічної свідомості. Тобто, професійна компетентність поєднує у собі різні професійні та особистісні якості вчителя, які необхідні йому для успішної педагогічної діяльності. До цього необхідно також додати загальний культурний рівень, методичну майстерність, здатність до неперервного самовдосконалення, гармонійна інтеграція яких дозволяє досягти ефективних результатів у творчій діяльності педагога.

В умовах реформування вітчизняної системи освіти в Україні були затверджені професійні стандарти за трьома вчительськими професіями (вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти; вчитель закладу загальної середньої освіти; вчитель із початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)). Документ визначає загальні і професійні компетентності вчителя, а також описує п'ять сфер діяльності (трудових функцій) учителя. Кожна з них охоплює по три професійні компетентності. Тож загалом їх запропоновано 15. Серед загальних компетентностей визначені громадянська, соціальна, культурна, лідерська та підприємницька. До професійних компетентностей віднесено мовно-комунікативну, предметну, інформаційно-цифрову; психологічну, емоційно-ціннісну, педагогічного партнерства; інклюзивну здоров'язбережувальну, проектну; прогностичну, організаційну, оцінювальну-аналітичну; інноваційну, здатність навчатися протягом життя, рефлексивну [1].

Таким чином, узагальнюючи, зазначимо, що професійна компетентність вчителя – явище багатоскладове та багаторівневе. Працюючи над її формуванням, зокрема і у післядипломній освіті, кожен учитель постійно ретельно працює над удосконаленням рівнів власної науково-теоретичної, фахової, методичної, загальнопедагогічної та ін. підготовки. У сумі здобуті та особистісно перетворені ним знання і уміння, сформовані компетентності і складають таке багатомірне явище як професійна компетентність вчителя, яку ми і визначаємо як його змістову основу.

Розглянувши сутність складової «зміст» творчої особистості та діяльності педагога, зупинимось на аналізі іншої її складової – «форма» та зазначимо шляхи її удосконалення у процесі професійного зростання вчителя. Саме почуття форми дає змогу педагогу вільно оперувати власним змістом: навчальним матеріалом, методичними засобами, розвитком різних особистісних якостей тощо. У наведеній вище схемі форму ми визначили як педагогічну техніку вчителя. Нагадаємо, що педагогічна техніка є однією із основних властивостей педагогічної майстерності вчителя, її розуміють як певні прийоми керування собою та прийоми впливу на інших. Вітчизняний дослідник проблем педагогічної майстерності Іван Зязюн сформулював таку дефініцію цього поняття: «Педагогічна техніка – це уміння використовувати власний психофізичний апарат як інструмент виховного впливу. Це володіння комплексом прийомів, який допомагає вчителю глибше, яскравіше, талановитіше виявити себе і досягти успіхів у навчально-виховній роботі» [2, с.114].

Поняття педагогічної техніки пов'язано з розвитком різних практичних умінь:

1) уміння вчителя керувати власною поведінкою: (керування емоціями, почуттями, настроєм; зняття зайвого психічного напруження; уміння входити в стан творчого самовідчуття, налаштовувати себе на творчу діяльність; опанування уміннями соціальної

перцепції (керування увагою, пам'яттю, уявою, фантазією тощо); володіння технікою мовлення (керування диханням, дикцією, темпом мовлення); техніка володіння власним організмом (пантоміміка, міміка);

2) уміннями впливати на іншу особистість і колектив:(техніка організації контактів, взаємодії, колективної роботи тощо; володіння навичками управління педагогічним спілкуванням).

Педагогічну техніку поділяють на внутрішню (організація внутрішнього самопочуття) та зовнішню (уміння це почуття адекватно виявити зовні) відповідно до мети її використання. Щоб ефективно представляти власний зміст вчитель має досконало володіти обома цими техніками. Спочатку розглянемо більш детально, як учитель може навчитися розвивати власну внутрішню педагогічну техніку.

Загальновідомо, що професія вчителя відноситься до емоційно складних, тому важливим елементом внутрішньої техніки є регуляція емоційної сфери. Самопочуття учителя не є його особистою справою, оскільки його настрої відбивається і на учнях, і на колегах, і на батьках дітей. Досягти ж оптимального внутрішнього стану складно, бо сама робота вчителя важка і емоційно напружена. Свого часу великий педагог В. Сухомлинський, характеризуючи педагогічну професію, зазначав, що це надзвичайна робота серця і нервів, під час якої вчитель щоденно втрачає величезні душевні сили. Професійна діяльність учителя звісно може призвести до душевних втрат через надмірні психічні навантаження. Усвідомлюючи це, кожен педагог має дбати про своє психічне здоров'я, емоційний стан. Головне знати і вірити, що керувати власним настроєм, психічним станом можливо. Для цього потрібно тільки вміло використовувати засоби для розвитку внутрішньої педагогічної техніки.

Учитель попри все повинен уміти зберігати працездатність, спроможність керувати колективом, володіти ситуацією. Для цього важливо постійно розвивати у собі такі якості: педагогічний оптимізм, віру в свої сили і вміння; впевненість у собі як в учителі, відсутність страху перед дітьми; уміння володіти собою, відсутність емоційного напруження; наявність вольових якостей (цілеспрямованість, рішучість, самовладання). Усі ці якості характеризують психологічну стійкість у професійній діяльності. В основі її – позитивне емоційне ставлення до учнів, до себе, до праці.

Учителю також необхідно вчитися впливати і на власну вольову сферу. Не секрет, що доволі часто натхнення, творчий запал вчителя поступово знижуються, коли йому доводиться багато разів повторювати одне й те саме. Завчений текст втрачає емоційність, експресію. Учитель починає дратуватися, втрачає бажання працювати. Тому йому так важливо навчитися, керуючи власною волею, зуміти налаштуватися на творчу співпрацю з дітьми, увійти в стан творчого самовідчуття, навіть коли текст буде повторюватися у сотий, чи навіть більше, раз.

До способів керування психічним станом відносимо також самонавіювання, яке задіює і емоції, і волю, і свідомість людини. Досягають його за допомогою аутогенного тренування, яке складається із спеціальних вправ, спрямованих на формування в людини навичок свідомого впливу на різні функції організму.

Важливими також для вчителя є його перцептивні здібності та уміння соціальної перцепції (педагогічна пильність, інтуїція, рівень пам'яті, уваги, уяви тощо). Вчитель обов'язково має працювати над їхнім постійним розвитком, використовуючи для цього засоби формування внутрішньої педагогічної техніки.

В організації творчого процесу педагогічної взаємодії важливу роль відіграє поєднання внутрішнього змісту діяльності і зовнішнього вияву, тобто майстерне володіння вчителем зовнішньою педагогічною технікою. Складовими цієї техніки є вербальні (мовні) і невербальні засоби. Учителю необхідні навички пластичних дій, розроблений тілесний апарат, виразна мова, вміння носити одяг тощо, які будуть сприяти правильному творчому самопочуттю, зосередженню уваги, протистоянню чинників, які відволікають.

Необхідно навчити педагога дотримуватися певних загальних правил для оптимізації спілкування із учнями: до аудиторії заходити бадьорим, упевненим, енергійним; має бути наявним комунікативний настрій, яскраво виражена готовність до спілкування; у класі створити необхідний емоційний настрій; здійснювати органічне керування власним самопочуттям та спілкуванням (оперативність, гнучкість, вибір правильної методики впливу); мова має бути яскравою, образною, педагогічно доцільною; міміка має бути енергійною, виразною, педагогічно доцільною; пантоміміка - пластичною, наявна адекватна виразна жестикуляція.

Вітчизняна вчена Л. Хоружа подає класифікацію особистих якостей вчителя, важливих для здійснення конструктивної взаємодії з учнем, визначаючи домінуючі якості (емпатія, урівноваженість, доброзичливість, чесність, справедливість, толерантність, педагогічний оптимізм, педагогічний такт, гнучкість, почуття гумору) та периферійні якості (ерудиція, зовнішня привабливість, ініціатива) [4, с.13]. До перерахованих вище правил та якостей додамо спостережливість, витримку, винахідливість, уважність, щиросердність, безпосередність, уміння імпровізувати, образність мовлення та пластику, удосконалення яких безперечно допоможе кожному вчителю на шляху власного професійного зростання.

Отже, ми з'ясували, що без формування ефективної педагогічної техніки, без досконалого володіння вчителем як її внутрішньою, так і зовнішньою складовою, не може бути повною мірою представлений і його зміст. Саме зміст часто страждає, втрачається його значний відсоток у процесі педагогічної взаємодії через недосконалу форму. Адже, якщо вчитель не вмє і не знає, як йому впливати на власні емоції, почуття, силу волі, будь-який емоційний подразник призведе до напруження, зацикленості на ньому, і врешті негативно вплине на якість представлення змісту. Так само заважатиме вчителю у його діяльності і недосконала зовнішня техніка як вербальна, так і невербальна. На заваді вільному творчому спілкуванню може стати м'язове напруження, невміла пластика, недосконалість мовленнєвого апарату, несформованість навичок правильного дихання тощо. Таким чином, вчителю необхідно постійно працювати над розвитком і удосконаленням не лише своєї професійної компетентності (змістом), але й власної педагогічної техніки (формою), які в сумі сприятимуть становленню творчої педагогічної майстерності.

Список літератури:

1. Авшенюк Н. Професійний стандарт учителя нового покоління https://elibrary.kubg.edu.ua/40007/1/Linnik_O_PSVPSH.pdf
2. Зязюн І.А. Педагогічна майстерність: підручник / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І.Ф.Кривонос, О. Г. Самещенко, В. А. Семиченко, Н. М. Тарасевич. - Київ: Вища школа, 1997. – 349 с.
3. Петрушенко В.Л. Філософія: Курс лекцій. Навч. посіб. 2-е вид., виправл. і доопр. - К.: Каравела, 2012. - 544 с.
4. Хоружа, Л. Проектна культура вчителя: етичний компонент [Текст] / Л. Хоружа // Шлях освіти. – 2005. – № 2. – С. 11-15.

Content

Akhiev S.S. oglu, Akhmedov F.Sh. oglu, Akperova H.A. kizi A PRIORI ESTIMATE OF SOLUTION FOR A CLASS OF LAUDED HYPERBOLIC SYSTEM WITH CONTACT BOUNDARY CONDITIONS	4
Akhiev S.S. oglu, Akhmedov F.Sh. oglu, Akperova H.A. kizi FUNDAMENTAL SOLUTION FOR OPERATOR OF A CLASS OF HYPERBOLIC EQUATION SYSTEM	6
Akhundov V.J. ANALYSIS OF CAUSE AND EFFECT RELATIONSHIPS BETWEEN NET PROFIT AND FIXED CAPITAL IN THE INDUSTRIAL SECTOR OF AZERBAIJAN	8
Dimitrakaki I. MANAGEMENT OF CUSTOMER EXPERIENCES-THE CASE OF RITZ-CARLTON HOTEL	12
Gorbunova O.V., Iarova I.V. ПЕРСОНАЛІЗОВАНИЙ ПІДХІД ДО ВЕДЕННЯ ЖІНОК З ПАТОЛОГІЄЮ ЕНДОМЕТРІЮ НА ФОНІ БЕЗПЛІДДЯ	15
Ivaneiko I., Slipkevych A. DEVELOPMENT OF A GRID SCHEDULE STRUCTURE BASED ON AN ORDERED CALENDAR SCHEDULE	17
Kundytskyi O., Kundytska O. THE ECONOMIC BENEFITS OF A MORE PHYSICALLY ACTIVE POPULATION	19
Manukhina O.M. TREATMENT OF LICHEN PLANUS OF THE ORAL CAVITY IN RESIDENTS OF THE FRONTLINE TERRITORIES	21
Mukashev D.S., Abitova G.A. MODERN PLATFORM SOLUTIONS ENHANCING WEATHER FORECASTING THROUGH INFORMATION TECHNOLOGY	23
Saafan, B.M., Mekawy, R.A., El-Medala, F.M. ANTIMICROBIAL EDIBLE FILMS AND COATINGS	30
Siniavskaja V., Šakytė-Statnickė G. DYNAMICS OF DEVELOPMENT OF EU ENTERPRISES ENGAGED IN ELECTRONIC COMMERCE	38
Zhubatkanov K. STALIN AND THE SCIENCE OF SOVIET HISTORY	43
Zidonyte J., Matulyte I. INNOVATIVE PHARMACEUTICAL FORM: TECHNOLOGY OF CHEWABLE GEL TABLETS	46
Ахмедов Ф.Ш. оглы, Ахыев С.С. оглы, Акперова О.А. кызы СУЩЕСТВОВАНИЕ РЕШЕНИЯ ОДНОГО КЛАССА ЛИНЕЙНОЙ НЕЛОКАЛЬНОЙ ГИПЕРБОЛИЧЕСКОЙ КРАЕВОЙ ЗАДАЧИ С ОТКЛОНЯЮЩИМИСЯ АРГУМЕНТАМИ	48
Ахмедов Ф.Ш. оглы, Ахыев С.С. оглы, Акперова О.А. кызы СУЩЕСТВОВАНИЕ И ЕДИНСТВЕННОСТИ РЕШЕНИЯ ЛИНЕЙНОЙ КРАЕВОЙ ЗАДАЧИ ДЛЯ УРАВНЕНИЯ АЛЛЕРА С ИНТЕГРАЛЬНЫМИ ГРАНИЧНЫМИ УСЛОВИЯМИ	50
Бахтій А.О. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНИХ РОЛЕЙ МІЖ ЧОЛОВІКОМ І ЖІНКОЮ У ПОДРУЖНІЙ ПАРІ	52
Бондарчук П.М. РАДЯНСЬКІ АНТИРЕЛІГІЙНІ ПОСТАНОВИ ПЕРІОДУ ХРУЩОВСЬКОЇ ДОБИ	54
Буга В., Єрьоміна О., Демочко Г. БАЛІНТОВСЬКІ ГРУПИ ТА СИНДРОМ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ В МЕДИЧНІЙ СУБКУЛЬТУРІ	58
Бурцева О.Г., Вінькова М.А. ЗАДАЧІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗМІСТУ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ	61
Верхова Г.П., Демочко Г.Л. ВИКОРИСТАННЯ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я	63
Верхоліук С.Д. ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗБІЛЬШЕННЯ ЗЕРНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ СОРТІВ СОЇ В УМОВАХ ПРАВОБЕРЕЖНОГО ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ	65

Габенко М.М., Яценко В.В. ПЕРСПЕКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ В УКРАЇНІ	67
Головченко В.В., Черних С.А. ОПТИМІЗАЦІЯ ЗАХОДІВ ПРОТИ БОРОШНИСТОЇ РОСИ В АГРОФІТОЦЕНОЗАХ ЯЧМЕНЮ ЯРОГО В ЗОНІ СТЕПУ УКРАЇНИ	69
Гончар Л.В. РОБОТА З ПІДЛІТКАМИ ІЗ ЗАПОБІГАННЯ БУЛІНГУ В ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ	71
Донай Л., Харитонюк О., Вохельські М. ПРОРОСІЙСЬКА ГЕНДЕРНА ДЕЗІНФОРМАЦІЯ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНОК У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ, ЩО ПОЧАЛАСЯ ПІСЛЯ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РОСІЇ В УКРАЇНУ	73
Дроздов Є. АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АГРОТРЕЙДИНГУ	76
Замицький О.В., Ільченко О.В., Авдюхін О.А. ОЧИЩЕННЯ СТИСНЕНОГО ПОВІТРЯ ДЛЯ ПНЕВМОСИСТЕМ	79
Захарченко Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ АРТ-ТЕРАПІЇ У ПРОФІЛАКТИЦІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ	81
Землякова Л.Ю. КРИТЕРІЇ (УМОВИ) ЧЛЕНСТВА В НАТО	84
Іншакова І.Є. МОВЛЕННЄВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	87
Клецька О.В., Півень Л.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ЕКСПОРТУ ФРУКТІВ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ	89
Кононенко П.П. ПРОБЛЕМАТИКА ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ НА ЗАСАДАХ ДЕМОКРАТІЇ В УМОВАХ ВІЙНИ	92
Ландяк В.Б., Юрик Н.Є. ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНИМИ ЗАКЛАДАМИ	95
Мельник О.М. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ	97
Михаленич М.С. ДИНАМІЧНІ ДІАГРАМИ ВОРОНОГО	99
Мовчан В.І., Іванченко Д.А. ОСОБЛИВОСТІ МУЛЬТИМОДАЛЬНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ	103
Моложон К.О. ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИЙ ЕКОМОРФНИЙ АНАЛІЗ РОСЛИННОСТІ МІСЬКИХ ПАРКІВ	106
Назаркевич І.Б., Чепіль Ю.Б. ОСОБЛИВОСТІ ПОДАТКОВИХ СИСТЕМ РОЗВИНЕНИХ КРАЇН СВІТУ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	108
Оглобліна А.В. ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ЯКОСТІ СВИНЕЙ ПРИ РІЗНИХ МЕТОДАХ РОЗВЕДЕННЯ В УМОВАХ ДП ПР «СТЕПОВЕ» МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	113
Паламарчук О.С., Кучерява К.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ VPN ДЛЯ ЗАХИСТУ ОБМІНУ ДАНИМИ	115
Пашковський С.М., Богуш Г.Л., Коваль Н.В., Тимчишин Т.П. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ В УКРАЇНІ: ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ	117
Пашковський С.М., Коваль Н.В., Богуш Г.Л., Кушнір Ю.В., Ангельська В.Ю. САНАТОРНО-КУРОРТНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ: ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ	120
Паюл Е. СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МИКОЛАЇВЩИНИ В РОКИ ПЕРЕБУДОВИ	124
Петренко О.П., Завгородній Є.С. ІННОВАЦІЙНІ БІЗНЕС-МОДЕЛІ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	127

Петриняк У.Я., Булейко В.В. ОПТИМІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ БІЗНЕС СТРУКТУР НА ОСНОВІ КРЕАТИВНОСТІ МАШИННОГО НАВЧАННЯ	130
Полубок А.П., Гетманчук В.О. ОСОБЛИВОСТІ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ТА ОБЛАДНАННЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ АРХІТЕКТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО СПРЯМУВАННЯ	132
Проскуріна Н.М., Графська Д.С. РОЛЬ АУДИТУ В ІДЕНТИФІКАЦІЇ Й ОЦІНЦІ РИЗИКІВ СУТТЄВОГО ВИКРИВЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ВНАСЛІДОК ШАХРАЙСТВА	135
Проскуріна Н.М., Добровольський Е.В. ОРГАНІЗАЦІЙНІ СКЛАДОВІ ДІЯЛЬНОСТІ ВНУТРІШНІХ АУДИТОРІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	138
Пряхіна Є.А., Байдак Т.М. ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ ФУНКЦІЇ МЕДІА В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	140
Руденко М.Л. ПРОМЕНЕВА ДІАГНОСТИКА ВОГНЕПАЛЬНИХ МАГІСТРАЛЬНИХ УШКОДЖЕНЬ СУДИН КІНЦІВОК	142
Сапко С.А. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ФЕНІБУТУ У СОБАК	146
Сафарян С.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ ВЧИТЕЛЯ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ	149
Скрипник Н.В. ТЮТЮНОВА СОВКА <i>CHLORIDEA VIRESCENS</i> (FABRICIUS,1777)	153
Стрюк Ю.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ДИСЦИПЛІНИ «ДИТЯЧА СТОМАТОЛОГІЯ» У ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	154
Тарасюк А.П., Кондратюк В.Є., Бичков О.А. ОСОБЛИВОСТІ ЛІПІДНОГО ПРОФІЛЮ У ХВОРИХ НА АРТЕРІАЛЬНУ ГІПЕРТЕНЗІЮ НА ФОНІ ДЕФІЦИТУ ВІТАМІНУ D	156
Циганкова В.А., Василенко Н.М., Андрусевич Я.В., Копіч В.М., Попільніченко С.В., Пільо С.Г., Ключко С.В., Броварець В.С. ЗАСТОСУВАННЯ ПОХІДНИХ ТІЄНОПРИМІДИНУ ЯК РЕГУЛЯТОРІВ РОСТУ РОСЛИН СОРГО ЦУКРОВОГО (<i>SORGHUM SACCHARATUM</i> L.)	158
Чорна А.В., Сердюк І.М., Онищенко Л.В. ІНТЕГРОВАНІЙ УРОК ЯК СУЧАСНА ФОРМА НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ	162
Шагова О.Ю., Дєдков О.В. ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ	165
Шапошник І.А. ОСНОВНІ ВИМОГИ ТА КРИТЕРІЇ ЩОДО ЯКОСТІ КОМПОНОВКИ ТА КОНСТРУКЦІЇ ВИРОБІВ СУЧАСНОЇ ТЕХНІКИ	167
Шевчук Л.В., Мукан В.В. ПЕРЕВАГИ МЕДІАЦІЇ НАД СУДОМ, ПЕРСПЕКТИВА РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ	171
Шовкалюк М.М., Родіна Ю.О. ЕНЕРГЕТИЧНЕ ОБСТЕЖЕННЯ ОФІСНОЇ БУДІВЛІ ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗІ СКЛАДСЬКИМИ ПРИМІЩЕННЯМИ	173
Щербань О.О. ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ У СУЧАСНОМУ ЦИФРОВОМУ СУСПІЛЬСТВІ УКРАЇНИ	176